

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. Монтана, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ТРЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ЦВЕТКОВА**

при участието на секретаря **ГИНКА АТ. МИТОВА**
като разглежда докладваното от **ДЕСИСЛАВА ЦВЕТКОВА** Административно наказателно дело № 20221630200344 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 12-2100069/ 03.02.2022г. на Директор на дирекция „Инспекция на труда“ на „Е.А. 2020“ ЕООД със седалище и адрес на управление град Х., бул.“О.“ № 106, с управител С. С. П. е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 500лв. на основание чл.416 ал.5 във връзка с чл.413 ал.2 от КТ.

Недоволен от така издаденото Наказателно постановление е „ЕСАУТО 2020“ ЕООД, представлявано от управителя С. С. П., чрез пълномощника си адв.Н. Т., АК – С., който обжалва същото с оплакване за незаконосъобразност, като излага конкретни доводи. В съдебно заседание редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Въззиваемата страна чрез своя процесуален представител взема становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното НП-законосъобразно. Представя и писмена защита.

Въззивният съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, доводите на страните и посочените в жалбата основания, намира за установено следното:

Жалбата е допустима: подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН в

съответствие с изискуемото от закона съдържание и от страна, имаща правен интерес и процесуална възможност за въззивно обжалване, а разгледана по същество се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Съдът намира, за неоснователно изложеното в жалбата, че атакуваното наказателно постановление е издадено при допуснати съществени нарушения на материалните и процесуални правила, както и че е незаконосъобразно.

При извършена проверка на място на 18.10.2021г, по спазване на трудовото законодателство от служители на въззивамената страна е констатирано нарушение, което е подробно описано както АУАН, така и в атакуваното наказателно постановление, а именно нарушение на разпоредбата на чл. 281, ал.3 от КТ във връзка с чл.55, т.2 от Наредба за безопасна експлоатация и технически надзор на повдигателни съоръжения.

При съставянето на АУАН и при издаване на НП административно наказващият орган е спазил процесуалните изисквания на ЗАНН. Така издадените актове съдържат всички факти и обстоятелства констатиращи нарушението. Акта е съставен на 29.11.2021г. Към момента на проверката на място е оставена на основание чл.45, ал.1 от АПК призовка, с документите, който следва да се представят на контролния орган за приключване на проверката. Призовката е получена от Й.И.Й. - технически ръководител на обекта със задължението да я предаде на работодателя.

След преглед на предоставените документи до дружеството е изпратена покана за съставяне на АУАН, с която покана представител на дружеството е следвало да се яви на 29.11.2021г. Поканата е получена, но не се явява такъв за съставяне на АУАН. Поради, което и административно наказващия орган е приложил разпоредбата на чл.416, ал.3 от КТ.

При извършената проверка на място на 18.10.2021 г. по спазване на трудовото законодателство в обект „ремонт на надлеза на ЖП линия“, находящ се в гр.Монтана, ул.“Д.“, обект на „Е.А. 2020“ ЕООД - Х. се констатирало, че жалбоподателя в качеството си на работодател, че за изграждането на кофраж се използва подвижна работна площадка - вишка, която се управлява от Б.И. П.. Същият не притежава правоспособност,

съгласно чл.3 от Наредба № 1 за условията и реда за придобиване и признаване на правоспособност за упражняване на професии по управление на товароподемни кранове и подвижни работни площадки. Констатирано е, че Б.И. П. работи без необходимата правоспособност за работа с вишка.

В жалбата си наказаният възразява, че е написана, като нарушена разпоредбата на чл.283, ал.3 от КТ /като такава разпоредба няма/. Съдът приема това за техническа грешка, тъй като е достатъчно изяснено, че се касае до нарушение на чл.281, ал.3 от КТ. В АУАН е посочена правилната разпоредба пълно точно и ясно е описано нарушението както в АУАН така и в атакуваното НП. В конкретният случай не е нарушено правото на защита на административно наказаното дружество.

Задължение на работодателя е да не допуска до работа работници или служители, които не притежават документи за правоспособност, когато това е изискуемо по закон. Съгласно отделни нормативни актове /чл.281, ал.3 от КТ/, за изпълнението на определени професии и длъжности, (огняри, кранисти, електроженисти, електро- и мотокаристи, ел. технически персонал и други) законодателството предвижда изискванията за притежавана правоспособност. В тези случаи при проверка от контролните органи работодателите следва да представят копие от документи за правоспособност, за работниците, чиито професии и длъжности изискват това.

В случая се установява по несъмнен начин, че жалбоподателя, в качеството му на работодател е осъществил от обективна страна нарушението, за което е ангажирана отговорността му. Нарушението е правилно установено по реда на Кодекса на труда, от компетентните за това органи и в изискуемата форма.

Правилно и законосъобразно е определен и размерът на имуществената санкция /наложена с оглед разпоредбата на чл.83, ал.1 от ЗАНН/, в законоустановените граници - 1500 до 15000лв. В случая наказващият орган е определил размер на имуществената санкция от 1500 лв., който е минималния установен в закона, предвид цялостните параметри, като несъмнено е отчетел индивидуализиращите отговорността обстоятелства, като е отчетел тежестта на нарушението, както и е обсъдил наличието или липсата на основания по чл.28, б.“а“ от ЗАНН.Следва да се отбележи, че това нарушение може да

доведе до вредни последици за живота и здравето на работещия. Тежестта на нарушението в случая е по-висока, понеже се касае за бездействие от страна на работодателя. Касае се за сериозно нарушение на трудовото законодателство, но и се създават и предпоставки за злоупотреба с трудови и социални права на работниците и служителите. По същите съображения, а и допълнително предвид факта, че се касае за едно формално нарушение, тоест за осъществяването на фактическия състав, на което не се изисква настъпването на определен противоположен резултат и респективно вреди за определени субекти, съдът намира, че не може да се приема в случая, че се касае за маловажно нарушение.

На следващо място, съгласно чл. 416, ал.1, изр.2 от КТ редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В тази връзка фактическите констатации отразени в акта не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Описаното деяние в съставения против дружеството и възпроизведени в атакуваното Наказателно постановление съдържат всички признаци на административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН и осъществяват, както от субективна, така и от обективна страна състава на административно нарушение по чл.281, ал.3 от КТ във връзка с чл.55, ал.2 от Наредбата.

По изложените съображения съдът намира, че извършеното нарушение е доказано по безспорен и категоричен начин извършено е виновно от соченият за нарушител дружество и е обявено за наказуемо с административно наказание „имуществена санкция“ по реда и условията на чл.413, ал.2 от КТ.

Предвид горното съдът намира, че следва да се потвърди атакуваното наказателно постановление.

Предвид изхода на делото и на основание чл.63 от ЗАНН жалбоподателя следва да заплати на въззиваемата страна направените по водене на делото разноси в размер на 100.00 лева за юристконсултско възнаграждение.

Предвид гореизложените мотиви и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН Районен съд - Монтана

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 12-2100069/ 03.02.2022г. на Директор на дирекция „Инспекция на труда“, с което на „Е.А.

2020“ ЕООД със седалище и адрес на управление град Х., бул.“О.“ № 106, с управител С. С. П. е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 500лв. на основание чл.416 ал.5 във връзка с чл.413 ал.2 от КТ, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА „Е.А. 2020“ ЕООД със седалище и адрес на управление град Х., бул.“О.“ № 106, с управител С. С. П., с ЕИК 206319941 да ЗАПЛАТИ на Дирекция „ИТ” – Монтана на основание чл.63 от ЗАНН направените по водене на делото разноси в размер на 100.00 лева за юристконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред АС-Монтана в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____